

Rozvíjejte víru a sebedůvěru, abyste dosáhli seberealizace

→ *Promluva Satja Sái Báby z 18. července 2008* ←

*Jakou silou lásky se Země otáčí, aniž by měla hřídel?
Jakou silou lásky drží hvězdy na nebi, aniž by spadly na zem?
Jakou silou lásky zůstávají oceány ve svých březích, aniž by zaplavily zemi?
Jakou silou lásky působí bůh větru ve všech světech chladný vánek?
Tato mocná síla lásky je vskutku átmickou silou.
Tato síla lásky je nejúžasnější, nekonečná, jedinečná a všudypřítomná.
Celé stvoření je prosyceno láskou.*

(báseň v telugu)

Nazývejte ji *préma* (láska), *satja* (pravda) nebo *aham* (já) – všechno jsou to pouze rozdílná boží jména. Vědy tvrdí: *Aham brahmásmi* (Já jsem *brahma*). Pokud by chtěl Bůh vyzradit své jméno, řekl by „*Aham brahmásmi*“. To je jeho pravé jméno.

*Celé stvoření je z pravdy, s pravdou celé stvoření splývá.
Je ve vesmíru místo, kde pravda není přítomná?
Celý vesmír je projevem čirého vědomí.
Poznejte tuto skutečnost.*

(báseň v telugu)

Bůh je zdrojem a výživou všech činností na tomto světě. Celý vesmír se pohybuje podle jeho božské vůle a příkazu. Šivarádž Patil několik měsíců důkladně studoval Bhagavadgítu a porozuměl její podstatě. Nakonec napsal k Bhagavadgítě komentář v angličtině. Mnoho lidí píše mnoho knih, ale komentář ke Gítě od Šivarádže Patila je ojedinělé dílo. Kdykoliv měl příležitost setkat se se Svámím,

ukazoval mu své dílo, aby ověřil, jestli výklady v knize jsou správné. V této knížce je věru obsažena esence Bhagavadgíty. Gíta zanechala v jeho mysli hluboký otisk a on tyto dojmy překrásně zaznamenal ve své knize.

Dnes je Gurupúrnimá. Co to značí? Lidé si myslí, že je to den, kdy nabízejí peníze *guruovi*, žebrákovi, jogínovi nebo nějaké velké osobnosti a získají od ní mantru. To není správně.

*Gurur Brahmá gurur Višnuh gurur dévó Mahéšvarah,
guruh sákšát param brahma tasmai šrí guravé namah.*

*Guru je Brahmá, guru je Višnu, guru je Mahéšvara.
Guru je vpravdě nejvyšší brahma. Pozdravení guruovi.*

Kdo je *guru*? Verš (šlůka) zmíněný výše říká, že *guru* je vpravdě Brahmá (stvořitel), Višnu (udržovatel) a Mahéšvara (ničitel). To jsou rozdílné tváře Boha, proto *guru* vskutku znamená Bůh. Púrnimá je den, za kterého čistý měsíc bez nejmenší skvrnky zalévá svět svým chladným a stálým světlem. Cokoliv je řečeno nebo učeno s čistým srdcem, je boží slovo. Lidé slaví Gurupúrnimá jako den uctívání *gurua* (*guru púdžá*). Den, kdy uctívají svého *gurua* a nabízejí mu peníze nebo dárky výměnou za mantru nebo svatá slova, která je učí. Ve skutečnosti jedincovo vlastní srdce je jeho *guru*. Cokoliv přichází z hloubky vlastního srdce, je právě *guruovo* učení (*guru vákja*).

Všichni znáte příběh Ékalavji. Obrátil se na Drónáčárju a uctivě ho prosil, aby ho učil lukostřelbě. Drónáčárja jeho prosbu odmítl s tím, že posvátné učení lukostřelby musí být předáno udatnému hrdinovi a ne kdejakému mladíkovi, který se jen tak toulá a loví zvěř. Nicméně Ékalavja považoval Drónáčárju za svého *gurua* a usadil ho do svého srdce. I když mu Drónáčárja nedal žádné pokyny, on šel, vytvořil hliněnou podobu svého *gurua* a začal jí denně uctívat. Naučil se veškeré umění lukostřelby za stálého rozjímání o Drónáčárjovi jako o svém *guruovi*. Stal se velmi rychle zkušeným lukostřelcem.

Jednoho dne si Kuruovští a Pánduovští chlapci hráli blízko studny. Drónáčárja šel shodou okolností kolem se svou manželkou a synem Ašvatthámou. Když viděl, že mladí chlapci stále chodí kolem studny a dělají velký hluk, přišel k nim a zeptal se: „Moji drazí chlapci, co hledáte?“ Chlapci odpověděli, že si hráli s míčem a ten spadl do studny. Drónáčárja vytáhl šíp z toulce a vystřelil do studny. Šíp přímo zasáhl míč. Pak vypustil několik dalších šípů, jeden za druhým, a s pomocí řetězu šípů vytáhl míč ven.

Chlapci byli udiveni Drónáčárjovým umem a pověděli o této události svým rodičům. Drónáčárja byl pak Bhíšmáčárjou přivolán na královský dvůr a ustanoven *guruem* Pánduovských a Kuruovských chlapců, aby je učil lukostřelbě.

Jednoho dne se Pánduovci společně se svým *guruem* Drónáčárjou vydali do lesa na loveckou výpravu. Vzali s sebou také několik loveckých psů. Jeden ze psů začal štěkat. Okamžitě přiletěl jako střela šíp, který někdo odněkud vystřelil, a zabodl se psovi do tlamy. Když začali hledat osobu, která šíp vystřelila, potkali Ékalavju, který přiznal, že šíp vystřelil on.

Ardžuna si pak uvědomil, že Ékalavja použil techniku *šabdabhédí* (vystřelení šípu na cíl podle směru, ze kterého přichází zvuk). Ardžuna začal žárlit na Ékalavjův neobyčejný um v lukostřelbě, zvláště na jeho schopnost použít techniku *šabdabhédí*. Ékalavja padl na zem před Drónáčárju, jehož považoval za svého *guruu*. Ardžuna, který překypoval zlostí a závistí, se podíval na Drónáčárju a řekl: „Slíbil jsi mi, že nebudeš učit techniku *šabdabhédí* nikoho jiného kromě mě. Já jsem tvým slovům naprosto věřil.“

Drónáčárja opáčil: „Já nejsem Ékalavjův *guru*, ani jsem ho tuto techniku neučil. Můžeš si to od něj zjistit, pokud chceš.“ Ékalavja byl dotázán. Odpověděl: „Je pravda, že mě Drónáčárja odmítl učit lukostřelbě. Ale já jsem o něm stále rozjímal jako o svém *guruovi* a naučil se lukostřelbě včetně techniky *šabdabhédí*.“ Ékalavjova odpověď rozdmýchala v Ardžunovi žárlivost. Přál si, aby ho nikdo na světě nemohl předčít v umění lukostřelby. Chtěl Ékalavju nějak přemoci a učinit ho bezmocným. Proto přiměl Drónáčárju, aby požádal Ékalavju o *guru dakšinu* (oběť konanou žákem učiteli jako výraz vděčnosti za získané dovednosti).

Drónáčárja se sklonil před přáními Ardžuny a zeptal se Ékalavji: „Jakou *guru dakšinu* mi nabídneš?“ Ardžuna potom učinil Drónáčárjovi lstivý návrh: „Ékalavja právě oznámil, že se od tebe naučil svému umění tím, že tě považoval za svého *guruu*. Musíš to být tudíž opět ty, kdo zmaří jeho úsilí vyniknout v lukostřelbě.“ Drónáčárja potom požádal svého „žáka“ o neobvyklou *guru dakšinu*. Ékalavja mu měl věnovat palec pravé ruky. Ékalavja si okamžitě uřízl palec a nabídl ho Drónáčárjovi jako *guru dakšinu*.

*Když nabídl pravý palec svému guruovi,
nemohl již více udržet v ruce luk.
Tak Ékalavja ztratil zručnost v lukostřelbě
a Ardžunovo ego bylo uspokojeno.*

(báseň v telugu)

Ardžuna byl šťastný, když nyní věděl, že nikdo není v lukostřelbě, zvláště pak v technice *šabdabhédí*, lepší než on. Od tohoto okamžiku se Ékalavja nikdy nedotkl svého luku a šípu. Vůbec nepocítoval smutek nad tím, že ztratil zručnost v lukostřelbě. Byl naopak nesmírně šťastný, že mohl splnit přání svého *guru*a. Takto byl vynikající lučištník natrvalo zmrzačen kvůli žárlivosti jiného významného lukostřelce. Ardžuna chodil s nafouknutým egem, že je nepřemožitelný.

Je možné, že někdy může být jemný význam veršů významných textů, jako je Bhagavadgíta, odhalen vlastním vnitřním hlasem, vycházejícím ze srdce. Ve skutečnosti toto je skutečné učení. Šivarádž Patil se mohl svou hlubokou oddaností napojit na tento vnitřní zdroj a přeložit Gítu do jiných jazyků. Proto překlad Bhagavadgíty dopadl jako skvělé dílo.

Princip *átmana* (*átmatattva*) může být uskutečněn, jen pokud by se člověk zbavil pocitu „já“ a „moje“. Mnoho lidí si v dnešní době snaží uvědomit *átmatattvu*. Jejich úsilí se však nedaří, protože se nejsou schopni pocitu „já“ a „moje“ zbavit. To jsou ve skutečnosti překážky v seberealizaci. Ze všeho nejdříve musí člověk odstranit pocit „já“ (ego). Tehdy ve vás svitne uvědomění. Kříž, náboženský symbol křesťanství, také znázorňuje toto přeškrtnutí ega. Egocentrické prosazování „já“ je základní příčinou všeho trápení, nepokoje a potíží. Člověk si musí uvědomit tuto pravdu. Je třeba se také zbavit pocitu „moje“. Pokud učitel rozvíjí postoj „to všechno jsou moji studenti“, ego zde rovněž pozvedne hlavu. Pocit „já“ a „moje“ musí být odstraněn. Jen tehdy může být uskutečněna *átmatattva*.

Šivarádž Patil jezdí za Svámím posledních třicet let. Poprvé dostal Svámího *daršan* v domě S. B. Chavana. Potom oba navštěvovali Svámího společně. Tím si vypěstovali ke Svámímu intenzivní oddanost. Mezitím se Šivarádž Patil stal ministrem vlády v Maháráštre. Potom se přestěhoval do Dillí a stal se ministrem Ústřední vlády. Také zastával pozici předsedy Dolní sněmovny v Dillí. Takto se Svámího milostí a svou vlastní tvrdou prací a upřímností dostal v životě vzhůru. Nikdy v životě o žádnou pozici neusiloval. Dokonce, i když se ho Svámí ptal, co chce, vyhýbal se odpovědi. Jako ministr vlády získal velmi dobrou pověst. Vkládali do něho velkou důvěru.

Člověk musí rozvíjet víru a sebedůvěru. Sebedůvěra vede k sebeuspokojení a sebeobětování a nakonec k seberealizaci. Bhagavadgíta je velice svatý text. Je vpravdě božím dechem. Jedinec musí nejdříve rozvíjet víru. Dokonce i démoni uctívají Boha, ale jejich činy jsou démonické. Člověk může mít mír jen tehdy, když rozvíjí víru v Boha a věnuje všechny své činy Bohu.

Můžete studovat jakékoliv množství knih a svatých textů. Můžete o nich dokonce i přednášet, ale to je zbytečné. Jedině to, co uvedete do praxe, se stane vaší součástí. K seberealizaci vedou tři kroky, a to sebedůvěra, sebeuspokojení a sebeobětování. Když jdou tyto tři pospolu, bude zde úplnost (*púrnatva*). Úplněk (*púrnimá*) je, když je měsíc bez poskvrny a rozlévá na svět chladné světlo.

Jen když je dokonalý soulad mezi myšlenkou, slovem a činem, stane se pravdou. Pouhé vyjadřování myšlenek a přednášení o zásadách, aniž by byly uvedeny do praxe, bude planým řečením. Bude se to rovnat lži. Taková osoba se nestane úplným jedincem. Šivarádž Patil není takový člověk. Prožil pravdu a své myšlenky vyjádřil v knize. Proto jeho kniha získala pověst a dala mu značnou spokojenost.

Očekávám, že všichni studenti budou vyprávět svým učitelům, co se od nich naučili. Pouhé čtení knih je bez užitku. Mezi učitelem a žákem musí být těsné vzájemné působení – jako by se spojoval kladný a záporný pól. Studenti musí také pěstovat důvěrný vztah ke svým rodičům. Musí je milovat a řídit se jejich příkazy. Jen tak v životě uspějí.

V posledním verši (*šlóce*) Bhagavadgíty se říká

*Jatra jógěšvarah Kršnó jatra
Párthó dhanurdharah tatra śrírvidžajó
bhútir dhruvá nítirmatir mama.*

*Tam, kde jsou spolu Kršna, Pán jógy,
a Ardžuna, vyzbrojený mocným lukem,
tam spočívá bohatství, vítězství, sláva a věčná mravnost.*

V této jedné *šlóce* je obsažena esence Bhagavadgíty.

Šivarádž Patil dnes vydal toto krásné a lahodné poselství ve prospěch všem prostřednictvím překladu Bhagavadgíty. Je naším velkým štěstím setkat se s takto vznešenými díly. Lidé píšou různé knihy o různých tématech, ale knihy jako je tato jsou vzácné.

Vidíme, že studenti chodí do knihovny a čtou knihy, které jsou tam vystavené. Někteří z nich pěstují zájem o duchovní knihy, zatímco jiní čtou romány. Někteří hoši schovávají romány do svých učebnic nebo knih s duchovním obsahem a čtou je s poutavým zájmem. To není nic jiného, než podvádění druhých

a také sebe sama. Není to dobré. Proto jsme se v naší knihovně takovým knihám pozorně vyvarovali. Jsem si jistý, že naše studenty takový brak nezajímá. Jejich srdce jsou čistá a svatá. Naši chlapci jsou celkově dobří a mají dobré chování. I když kvůli věku se tu a tam mohou odchýlit, je to jako plynoucí mraky. Studenti by měli rozvíjet dostatečnou duševní sílu, aby se takovému rozptylování vyhnuli. Přeji si, aby naši studenti také napsali nějaké dobré knihy na studijní témata a duchovní náměty.

(Svámí si zavolal jednoho bývalého studenta jménem Gauri Šankar, který nyní pracuje jako člen Katedry fyziky na fakultě Šrí Satja Sái univerzity, a představil ho publiku.) Tento hoch byl pozván do Maďarska, aby prezentoval přednášku na mezinárodní konferenci pořádané Ústavem jaderné fyziky. Veškeré jeho výdaje na cestu a pobyt v Maďarsku budou hrazeny Ústavem. Má dobré chování a je vysoce vzdělaný. Přeji si, aby všichni naši studenti dostali takové příležitosti a byli pozváni jinými ústavami či univerzitami v Indii a v zahraničí. Budu velmi šťastný, když uvidím, že se zapojujete do takových aktivit. Jsem si jistý, že i vaši rodiče budou šťastní.

O vše, co jste četli a naučili se, se musíte podělit s ostatními. Jste dnes svědky vydání knihy napsané Šivarádžem Patilem obsahující jeho dojmy a komentáře k Bhagavadgítě. Jeho kniha bude bezpochyby zajímavá pro všechny.

Dvě naše studentky Anantapurského kampusu získaly velmi dobré známky, jedna v angličtině, druhá ve fyzice. Byly pozvány do Ameriky s uhrazením veškerých výdajů. Taková akademická znamenitost přináší našemu institutu čest. Jsem šťastný.

U příležitosti svátku Gurupúrnimá, v Prašánti Nilajam dne 18. července 2008